Nr. 66 (15.156). Lwów, czwartek 23. marca 1939. Rok LX.
Ч. 66 (15.156). Львів, четвер 23. березня 1939. Рік LX.
Opłata pocztowa uiszczona gotówką

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ. ВИДАННЯ: А. Б.

DIŁO

Wychodzi codziennie rano.

Редакція й Адміністрація: ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції 246-46
Телефон Адміністрації 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 501.060
" Банку Чеських Леґіон Прага „Діло".
Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
місячно (з книжкою) . . 5.00 зол
чвертьрічно . . . . . 15.00 „
піврічно . . . . 30.00 „
річно . . . . 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч. У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО КНИЖКУ Б-КИ „ДІЛА" В ОБЄМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Масовий наплив у ряди січовиків.

СІЧОВИКИ ЗДОБУЛИ МАДЯРСЬКИЙ МУНІЦІЙНИЙ ТАБОР.

(Телефоном від нашого кореспондента)

Прага, 21. III. год. 11.15 вночі.

За інформаціями, які нині пополудні прийшли до Праги, боева ситуація у східній частині Карпатської України майже не змінилася. Великий Бичків ще бориниться. Січовики тримають відтинок Косівська Поляна, де в долині ріки Топірки захопили мадярський муніційний табор. Дуже сильні бої йдуть в районі Рахів—Кваси—Ясіня. Залізничий шлях на Ясіня ще всецiло в руках січовиків, які на північнім заході загналися вчора аж до Брустур, що їх обсадили. В ряди січовиків масово горнеться населення Рахівщини та Ясінщини, до якого вже дійшли вістки про поведінку мадярів. До Хусту приходять все нові частини мадярського війська, в чому багато технічних частин та артилерії. Столицю перенесли мадяри з Хусту до Мукачева.

За неправіреними на 100% вістками розстріляли між іншими провідника УНО. дир. Федора Ревая та кількадесять урядовців, яких захопили підчас спізненої евакуації. Між прізвищами вбитих підчас сутичок з чеським військом подають ще інж. Васюка та Садовського.

Міністрів Юлія Ревая та Клочурака сподіються завтра у Празі. Дуже можливий є скорий, а може навіть негайний виїзд президента о. д-ра Волошина до Льондону. Є кола, які його до цього дуже інтензивно намовляють.

Між Берліном і Будапештом помітне погіршення взаємин.

Роман Голіян.

Національна жалоба.

У Празі проголосив український міжорґанізаційний комітет національну жалобу, що триватиме від 15. березня до 25. квітня ц. р. в память поляглих у боях за Карпатську Україну. В дні 2. квітня відбудеться у Празі у греко-католицькій церкві богослуження за поляглих.

—o—

Поїздка до Льондону.

Братиславська радіовисильня потвердила у вівторок 21 ц. м. вістку, що президент о. д-р Волошин виїхав з Білгороду до Льондону.

Лицарська смерть 35-ох командантів

І 9-ох ДІЯЧІВ.

ВІДЕНЬ, УПС. „Ноєс Вінер Таґеблят" помістив кореспонденцію п. н. „Партизанська війна в Карпатській Україні" такого змісту: На основі мадярських джерел запевняють, що мадяри здобули вже територію за Тисою недалеко румунської границі. З Мармароського Сиготу повідомляють, що відділи січовиків подалися в гори і там ведуть постійно партизанку. **Втікачі з Карпатської України оповідають, що там розстріляли досі 35-ох командантів Карпатської Січі та 9-ох вищих урядовців.** Чеських утікачів відсилають до Чехії і Моравії.

З Будапешту надійшли вістки, що т. зв. „карпатські русини" зі східньої Словаччини бажають прилучитися до цілої території Карпатської України.

„Фелькішер Беобахтер" пише, що карпатські українці дальше ставлять завзятий опір мадярам. Далі потверджує вістку, що мадяри розстріляли 35-ох українських провідників.

„Вінер Ноесте Нахрахтен" пише: Щойно тепер доходять з Карпатської України докладніші вістки про геройську боротьбу українців з мадярами. Між ін. повідомляють, що в бою впав брат міністра закордонних справ Карпатської України дир. Федір Ревай.

Мадяри опанували щойно долину.

(Телефонат до „Українських Вістей").

Букарешт, 21. III., год. 11 в ночі.

Про ситуацію на румунсько-карпатоукраїнській границі багато сказати досі не можу. Можу лише ствердити, що ціла долина Тиси вже обсаджена мадярськими військами. Зпоза границі доходить дуже сильний відгомін стрілів. Доказ, що тільки долина Тиси в руках мадярів. Від учора наплив утікачів з Карпатської України припинився. Всякий рух між обома державами на цьому відтинку перерваний. Ніяких сутичок на кордоні нема. Утікачів з Карпатської України вже перевезли до Семигороду.

Президент о. д-р Волошин звернувся перед виїздом до румунського уряду з подякою за азиль та з проханням допомоги утікачам з Карпатської України. Українці на Буковині та в Букарешті організують поміч. З Білгороду потверджуються вістки про виїзд през. о. д-ра Волошина, але чи до Льондону не відомо.

Доволі сензаційні вістки надходять в Відня, які мені очевидно тяжко перевірити, а саме: прем. Ю. Ревай має мати обмежену свободу рухів і покищо не може з Відня виїхати. В німецьких колах — як кажуть — сильне незадоволення з приводу роздування карпатоукраїнської справи. Вони не числилися з тим, що Карпатська Україна буде боронитися. Думали, що це скінчиться одночасно з Чехією і без надмірного галасу. З терену Німеччини дуже тяжко тепер організувати для утікачів будь-яку допомогу.

І. П.

Президент Карпатської України у переїзді через Румунію та Югославію.

Президент о. д-р Волошин спинився на румунській території в Сиготі, опісля в Тімісоарі. Відтіля виїхав він до Білгороду, куди приїхав у ночі з 19. на 20. ц. м. Президент Карпатської України відбув 20. ц. м. вечором розмову з премієром Югославії. З Білгороду виїде він до Загребу, відтіля до Льондону.

Президентові о. д-рові Волошинові товаришить голова карпатоукраїнського сойму А. Штефан, секретар президії сойму пос. Л. Романюк, пос. Дмитро Німчук та кількох вищих урядовців з ріжних ресортів. Посол Д. Німчук виїздить до Відня, щоб порозумітися з премієром Ю. Реваєм.

„Не спічну, доки не осягну моєї мети"

ЗАЯВИВ ПРЕЗИДЕНТ О. Д-Р ВОЛОШИН ПРЕДСТАВНИКАМ РУМУНСЬКОЇ ПРЕСИ.

Підчас побуту в семигородськім місті Тімісоарі президент Карпатської України прийняв представників румунської преси та зложив їм заяву, в якій висловив подяку румунському королеві, державній владі та населенню за гостинну поставу. „Змагатиму до того — ствердив він, щоб вивести мою державу на шлях поступу й розквіту, на який вона ввійшла була недавно. Щоб це осягнути, наладнаю звязки з тими, що можуть мені помогти і що поможуть мені. **Не спічну, доки не осягну своєї мети!"** На кінець о. д-р Волошин згадав про положення румунської меншини під українським володінням та висловив надію, що карпатоукраїнські румуни ще віднскають свої права.

Румунська, сербська та хорватська преса присвячує багато уваги подіям у Карпатській Україні та висловлюється з великою пошаною про геройську оборону цієї країни.

Українці орґанізують поміч для утікачів з Карпатської України.

В Чернівцях, Букарешті та в Білгороді постали „Українські громадянські комітети допомоги Карпатській Україні", які організують збірки на допомогу утікачам. Букарештенський комітет вислав до Сиготу полк. Порохівського, який увійшов у контакт з утікачами. Незабаром інтервеніював цей комітет з успіхом у представників державної влади, яка прихильно ставиться до утікачів. Румуни приймають на свою територію лише вояків і старшин карпатоукраїнської армії та вищих урядовців — себто людей, яким загрожували б під мадярським пануванням найгірші переслідування. Утікачів зосереджують у семигородськім місті Клюжі, відкіля вони могтимуть відіхати в довільнім напрямі. Державна адміністрація запевнює утікачам харч, Червоний Хрест — лікарську опіку.

Стара і нова ситуація.

Львів, 21. березня 1939.

Фізичне правило про акцію і реакцію обовязує у цілій повноті у ділянках політики і психольоґії. І мабуть важко було б кращого та більш яскравого прикладу на цю правду, як приклад реакції світа на німецьку акцію на терені колишньої Чехословаччини. Важко теж відріжнити тут і відмежувати психольоґію від політики, себто нелегко відповісти на питання, які спонуки кажуть нині Франції і Анґлії монтувати великий протинімецький бльок чи дійсно зайшли такі величезні зміни у міжнародній ситуації, які кажуть перерішити ввесь останній підхід тих держав до проблеми співпраці з Німеччиною, чи тільки у настроях французького й англійського громадянства зазначився перелім, який находить оце свій вислів у виступах відповідальних державних мужів обох тих демократичних великодержав?

Будь-що-будь це цікаве явище, як ціла міжнародня ситуація змінилась немов на кивок чародійної палочки після вмаршу німецьких військ до Праги. Яка величезна ріжниця між нинішньою реакцією Франції й Анґлії та реакцією тих держав після першого розподілу Чехословаччини у Мінхені! Тоді Чемберленові й Даладіерові робили овації за вратування мира, а коли й були атаки опозиційних французьких та англійських кол за залишення на леді Чехословаччини, то названі обидва державні діячі та їхні міністеріяльні товариші виправдували Мінхен німецькими арґументами. Мало того: після Мінхену у Франції щораз більше зискувала на значінні група п. Фландена, якого вже називали „колишнім і будучим" міністром закордонних справ, та група, яка проповідувала гасло не встрявати у справи европейського суходолу та обмежити активну французьку політику до справи оборони західніх кордонів Франції і заморських французьких кольоній. Знову в Анґлії зростала течія, яка висловлювалась за найтіснішою господарською співпрацею з Німеччиною, за полагодою решти спірних справ пропонованим Німеччиною шляхом двосторонніх пактів. Таким робом все вказувало на те, що між Німеччиною з одного боку та Францією і Анґлією з другого прийде до затіснення звязків, до такого наближення, яке справді зліквідує спірні питання тих трьох великодержав, відкриваючи широкий шлях до тої мети, яка звалася пактом чотирьох. Адже тоді, коли загострювався італійсько-французький спір за впливи на Середземному Морі — мін. Рібентроп їздив до Парижа і в усьому світі казалося, що тепер Німеччина буде янголом мира: що Німеччина прийме на себе ролю посередника між Римом та Парижем і Льондоном. І в гострій стадії конфлікту довкола справи Еспанії безпосередньо перед упадком Барсельони, коли Франція лякалася, що на пірінейській границі появляться італійські однострої, Німеччина трималася дискретно осторонь. Коли ж панічні французькі настрої улеглись, бо Італія перестала форсувати свої максималістичні вимоги, здавалося, що дійсно йде до тривкого замирення на Заході: що західні великодержави підуть назустріч німецьким кольоніяльним вимогам, так само, як назустріч підуть італійським вимогам щодо участи в управі Суецьким проливом, щодо порту Джібутті та прав італійських кольоністів у Тунісі, відкидаючи територіяльні претенсії щодо північно-африканських кольоній Франції. Все вказувало на те, що на Заході буде мир, що Совіти будуть остаточно виеліміновані з концерну европейських держав, що в Европі та всьому світі прийде поділ впливів, що за тихою згодою західних великодержав Німеччина дістане частинно вільну руку здобути собі терени збуту для величезних надвишок свого великанського промислу на території нинішнього СССР поруч із вільною рукою змінити політичний вигляд тієї частини Европи, як необхідну передумову для свобідної торговлі. Словом: мир на Заході та експанзія на Сході, оперта на економічних інтересах Німеччини і на деяких моральних тезах (етнічний принцип, право самовизначення), признаних цілим европейським Заходом.

Усе воно сьогодні перевернене коміть головою. Коли б ви ще місяць тому спитали сірого французького громадянина, чи він думає воювати в обороні Румунії, то мабуть ви побачили б здивоване обличчя на бентежливе заперечення. Нема сумніву, що найбільшим клопотом французької закордонної політики було питання про таке нове сформулування дотеперішніх союзів Франції, яке звільнило б Францію від її обовязку автоматично анґажуватися всією військовою силою у такі східньо-европейські конфлікти, в яких Франція безпосередньо незацікавлена. Вказували на це голоси французької преси, щоб виповісти совітський союз. Тимчасом сьогодні на перших сторінках усієї західньо-европейської преси величезні наголовки про загрожену Румунію та про плян зібрати всіх узагалі загрожених німецькою експанзією у спільному великому бльоці.

Найчорніші хмари повисли знову над Заходом. Здемобілізовані раніш супроти Німеччини психічно західні держави, ба навіть малі балканські держави — **сьогодні змобілізовані і психічно і політично**. Совіти, яким грозила повна міжнародня ізоляція: і від світа демократичного і націоналістичного — сьогодні стають одним із перших і бажаних партнерів для великодержав демократії, при одночасних поголосках, ревно реєстрованих світовою пресою, про здогадну можливість відбудови Рапаллья (німецько-совітського порозуміння): вказується при цьому на останню делікатну супроти Німеччини промову Сталіна та на підкреслювання німецькими офіціяльними чинниками, що протикомінтернівський фронт бореться з комунізмом, але не має характеру бльоку проти Совітів, як держави. Одночасно інспірована преса пускає пробні бальончики на тему можливого відірвання Італії від союзу з Німеччиною за ціну великих концесій для Італії: спокушують Італію виглядами легкої вигри та нацьковують її арґументом, що — мовляв — на осі Рим—Берлін вигравав досі лише Берлін. Замість ідеї переводити ревізію европейської політичної мапи згідно з прийнятим у Мінхені етнічним принципом — встає в усю висоту ідея зберігати за всяку ціну територіяльно-політичний статус кво скрізь, де він ще не змінений.

Ось у чому суть великанських змін, які прийшли та йдуть у міжнародній ситуації. Ось той фактичний стан, з яким мусимо сьогодні рахуватися. Сліпа вулиця, в якій опинилась покищо українська політична думка полягає у тому, що змінилися всі ті обєктивні дані у міжнародній ситуації, які ми раніш брали під увагу при формулуванні нашого становища. Ціла низка елементів міжнародньої ситуації позитивних для українців — **змінилась у нашу некористь**. Але Европа знайшлась сьогодні у стадії хаосу, серед якого не можна виловлювати тривких нових елементів: не можна робити цього вже сьогодні. **Тому треба виждати, треба чекати на викристалізування нинішньої імлистої ситуації у такий новий образ, з яким можна буде „сконфронтувати" дотеперішні наші національно-політичні напрямні та дотеперішню нашу національно-політичну калькуляцію. Відкинувши те, що вже неактуальне та прийнявши під увагу нову ситуацію, можна буде формулувати нові політичні напрямні, такі, які спіралась би на незмінних і тривких українських ідейних засновках та одночасно рахувалися з новою міжнародньою дійсністю, від якої українська національна політика не може бути відірвана.** Покищо — повторяємо — все воно ще неясне, імлисте, все воно ще може підлягти змінам, все воно находиться щойно у стадії кристалізації, при чому той процес кристалізації може прийняти теж інші форми, ніж видиться читачеві сьогоднішніх газет. І тому єдине, що нам залишається, виходячи з реально-політичних міркувань, це чекати, не нетерпеливитись та не попадати в істерію, яка нас може тільки скомпромітувати.

Про небезпеку внести до української атмосфери елементи істерії — дозволимо собі сказати кілька слів завтра.

З польської преси.

Українці, українська справа і польська політика.

Важкий удар останніх днів не зняв української проблеми з денного порядку. Яким шляхом не пішла б середньо-европейська політика та в чиїх руках не знайшлася б керма тієї політики — одне певне: українська справа буде одною з тих, якої ніхто не матиме змоги вповні знехтувати. Ясна річ, що уряди держав, які стоять у якімнебудь звязку з українською справою, намагатимуться знайти у теперішній ситуації спосіб, як ту справу полагодити з найбільшою для себе користю. Українська справа займатиме важне місце в европейській політиці тепер і так довго, доки не прийде її єдино-правильна розвязка. У звязку з останіми подіями варшавський консервативний **„Час"** обговорює українську справу на польському відтинку.

„Загально відома річ, — читаємо там — писала про те особливо дуже обширно західньо-европейська преса, що Підкарпатська Русь, як автономна країна в межах чехо-словацької республіки, мала бути в уяві деяких українських кол Піємонтом для створення т. зв. Великої України. Ці кола, спираючись на публікаціях деяких націонал-соціялістичних політиків і публіцистів, розраховували на допомогу, яку в реалізації їх амбітних плянів мала їм буцімто дати гітлерівська Німеччина. Акція, що її вели українські політики, які перебувають на еміґрації, мала дуже широкий розголос. Приписували їй велике значіння головно ті, що були мало обзнайомлені з відносинами і тій частині Европи і особливо на просторах, що мали увійти в склад т. зв. Великої України. Ця акція викликала також реперкусії в наших внутрішніх відносинах. Політичні провідники нашої української меншини почали ставити на Гітлера, приписуючи, як потім виявилося, надмірне значіння гаслу самовизначення народів, яке Третій Райх ще пару місяців тому, але тільки з погляду своїх інтересів, пропагував. Проявом тих настроїв серед нашої української меншини був відомий демонстраційний внесок у соймі.

Автор статті (йм) стверджує, що останні події виявили, що: гітлеризм, хоч може часом для своїх егоїстичних інтересів заграти українську карту, то все-ж не думає анґажуватися у творення Великої України, та не думає зберігати засади про самовизначення народів.

„Німеччина не станула в обороні українського Піємонту, що його в доволі штучний спосіб створив віденський арбітраж. Цей капітальний факт повинен основно вплинути на відношення нашої української меншини, докладно кажучи її політичних провідників, до польської держави. Ще раз виявилося, що надії на допомогу третіх держав, спрямовану проти Польщі, омильні. Тим самим виявилось, що всякі ходи українських політиків спрямовані проти польської державности

мусять шкодити в першу чергу самим українцям."

Автор заявляє, що не почуває злобної радости з приводу українського розчарування, але те розчарування заслужене, бо українці занадто піддавалися оманам розраховуючи на те, що їх доля покращає у боротьбі з Польщею.

„Поляки й українці засуджені історичною долею на те, щоб співжити. Це може банальний вислів, але він цим не менше правдивий і на нього можна особливо сьогодні покликатися. І ось з цього факту, якого правдивість ще раз підтвердило прилучення Підкарпатської Руси до Мадярщини, повинні зробити відповідні висновки відповідальні українські політики і польська політика. Українці мусять станути на становищі, що розвиток їх народу можна уявити собі тільки в оперті на Польщі і ніколи в боротьбі з Польщею. Мін. Бек сказав у сенаті дуже оглядно, що „не мало імовірне, щоби хтонебудь, що хотів би займатися тією проблемою, міг перейти до денного порядку над становищем Польщі в цій справі". Ці слова повинні стати точкою виходу для української політики. Їх природним висновком повинна бути повна льояльність української меншини у відношенні до польської держави. Льояльність, очевидна річ, що знайде свій вислів у практиці, у поведінці тієї людности і її політичних провідників, а не тільки в таких чи інших декляраціях."

Коли українці — каже п. (йм) — виконають цю основну умовину, то польська політика повинна піти в тому напрямі, щоб зреалізувати українські домагання, які не шкодять інтересам польської держави і запевнити українському народові свобідний суспільний та культурний розвиток. Реалізація тих домагань влекшила би польсько-українське співжиття та співпрацю. Якщо це досі не сталося, то тут винуваті обі сторони: українці, піддаючись оманам, не могли рішитися на щиру льояльність до польської держави, польська політика не здобулася на ясну лінію в українській справі.

„Прилучення Підкарпатської Руси до Мадярщини і те, що гітлеризм спроневірився засаді національних держав, кладе край українським оманам, створюючи цим самим для нас умовини, щоб започаткувати згідне співжиття з українською меншиною."

Польська політика — каже автор — та українські політичні провідники стоять перед іспитом сторії.

Обговорюючи цю статтю „Часу" оенерівське „АБЦ" пише:

„Одного тільки „Час" не добачує або не хоче добачити: німецькі пляни створення Великої України для Райху такі важні, що напевно від них так швидко не відступить. Тому не можна вмовляти в себе, що українська небезпека вже для нас не істнує."

Щодо думок „Часу" про можливість польсько-українського співжиття та співпраці „АБЦ" пише:

„Час" хоче конче повірити, що таке співжиття взагалі можливе."

„АБЦ", очевидна річ, в це не вірить і свого погляду на українську справу не зміняє.

—o—

Як карпатські українці боролися за волю.

Боротьба, кровава боротьба, яку повела Карпатська Україна з мадярами за свою волю, знайшла широкий відгомін у пресі. І тепер ще, коли та боротьба догаряє, знаходимо тут і там уступи чи хочби тільки вислови, що підкреслюють подвиг Карпатської Січі. Ендецьке „Слово Народове" (ч. 82, з 21-го березня ц. р.) у передовій статті пише між іншим:

„У Польщі витворилася туга до границі з Мадярщиною та віджили давні про-мадярські сентименти. Сьогодні маємо ту границю, але зі здивуванням стверджуємо, що Мадярщина іде у хвості німецької політики. У Польщі здогадувалися, що чехи без боротьби не віддадуть своєї незалежности, а Закарпаття перейде до Мадярщини без боротьби. Тимчасом січовики ще б'ються, а в Чехії не впав ні один стріл."

Про ту боротьбу, якою мадяри мусіли здобувати Карпатську Україну, пише в краківському „ІКЦ" п. Анатоль Краковецький ось що:

„Цей мадярський марш до нової границі з Польщею — це не була парада. Треба було по дорозі воювати і то доволі кроваво. Але треба відразу підкреслити, що треба було воювати не з чехами, тільки з відділами січовиків. І хоча січовики мають багато більше вбитих, то й у мадярів не бракує смертних жертв. Приперті до польської границі січовики не могли передістатися через неї. Пробиваючись серед лісів і гір вони почали відворот з одного боку на схід до Румунії, з другого на захід до Словаччини. Таким чином у Карпатській Руси проблема боротьби з січовиками ще істнує і вимагатиме ще деякого зусилля мадярського війська."

На тлі тієї боротьби Карпатської України — каже автор — особливу картину представляла панічна втеча добре одягнених та озброєних чехів.

Мадяри розстрілюють полонених карпатоукраїнських вояків

— СТВЕРДЖУЄ МАДЯРСЬКА ПРЕСА.

Як подає „Век Нови" з 22. ц. м. мадярська преса описує битву мадярів зі січовими частинами під Хустом, де згинуло коло 600 мадярів та може 6 разів стільки українців. Кінець битви був трагічний для українців: відступаючи через мокляки, вони не могли вернутися — коло 70 людей утонуло. Мадярські війська розстрілюють січовиків, зловлених зі зброєю в руках.

Словаки дальше занепокоєні німецькою окупацією.

ПРЕМІЄР ТІСО УСПОКОЮЄ.

БРАТИСЛАВА, ПАТ. Урядово повідомляють, що деякі кроки німецької армії викликали серед словацьких кол враження, що це нарушує суверенні права Словаччини. Міродатні кола запевняють, що всі німецькі військові постанови, які вже видано і які ще видадуть, мають хвилевий характер, так що постепенно їх зліквідують.

Прем. Тісо заявив у промові в Банівцях, що в найближчім часі дійде до дальших важних для Европи подій, але Словаччині вже не загрожує жадна небезпека.

Хоч словаків мало, але 2 міліони таких людей як словаки значить багато, навіть в очах 80 міліонів німецького народу. Тому нема основи до страху та сумнівів, дарма що є труднощі.

ПРЕДСТАВНИКИ СЛОВАЦЬКОГО УРЯДУ ВИЇХАЛИ НА ПЕРЕГОВОРИ ДО БЕРЛІНА.

Словацьке пресове бюро оголосило комунікат такого змісту:

У вівторок рано виїхав до Відня віцепремієр Тука, мін. Дурчанський та 3 господарських експерти. Відтіля вони відлетіли до Берліна на переговори про словацько-німецькі торговельні взаємини.

Чеські урядовці обовязані говорити до німців по німецьки.

ГАХА ГОЛОВОЮ ОДИНОКОЇ ЧЕСЬКОЇ ПАРТІЇ?

ПРАГА, ПАТ. Появився розпорядок, згідно з яким чеські урядовці обовязані урядово звертатися до німців по німецьки, як в розмовах так і у письмах. В найближчих днях появиться декрет, яким розвяжуть усі чеські партії. На їхнє місце повстане одна партія, мабуть під назвою „чеської національної спільноти"; матиме вона наскрізь формальний характер. Головою партії стане мабуть Гаха.

НАРАДИ НАД АВТОНОМІЄЮ ДЛЯ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ.

БУДАПЕШТ, АТЕ. У найближчих днях прем. Телекі приступить до розмов з провідниками партій на тему автономії для Карпатської України. Заки він предложить законопроект про автономію парляментові, хоче узгіднити його з партіями. Цим способом прем. Телекі хоче підкреслити, що він привязує до тої справи велике значіння.

РАДІЄВИЙ ЗАКЛИК РЕГЕНТА ГОРТІЯ ДО КАРПАТСЬКИХ УКРАЇНЦІВ.

У вівторок рано будапештенська радіовисильня передала промову реґента Гортія до карпатських українців по мадярськи та по українськи. Він взивав карпатських українців заперестати проливу крови та зложити зброю, запевнюючи, що Карпатська Україна під мадярським володінням дістане широку автономію, якої не мала під Чехією. У цій промові Горті уживав назви Карпатська Україна. Очевидно, цього виступу мадярського радія не треба брати поважно.

—o—

МАДЯРИ ВИСИЛАЮТЬ ПОЛОНЕНИХ ЧЕХІВ З КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ.

УЖГОРОД. ПАТ. Мадярська влада відставила до словацького кордону 300 чеських старшин та вояків, що їх взяли мадяри в полон у Карпатській Україні.

В АВСТРІЇ ВЖЕ ВИДАЮТЬ ТОВЩІ ЛИШ НА КАРТКИ.

ВІДЕНЬ, ПАТ. Від 1. квітня населення Австрії могтиме купувати товщі лиш на картки. В Австрії вже введено спеціяльний податок, т. зв. „біргерштоєр", який до тепер обовязував лише в Німеччині.

ПРЕЗИДЕНТ ФРАНЦІЇ ВИЇХАВ ДО ЛЬОНДОНУ.

ПАРИЖ. ПАТ. През. Лебрен виїхав з з жінкою з Парижа спеціяльним поїздом до Льондону.

Президентові товаришать: мін. Бонне, ґен. секретар цивільного кабінету ґен. Браконіє, директор кабінету міністра закордонних справ Броссе, командор Кранц та підполк. Тассен. Президентовій товаришить ґенералова Браконіє та пані Льоз.

—o—

ФРАНЦУЗИ ПРИГОТОВАНІ НА НІМЕЦЬКО-ІТАЛІЙСЬКУ ОФЕНЗИВУ.

ПАРИЖ, ПАТ. У париських колах помітне почуття безпосередньої німецької загрози. Негайно після анексії Чехії французька опінія трактувала цю подію як наскрізь льокальну. Неспокій викликало щойно устійнення протекторату та зокрема господарський натиск Німеччини на Румунію.

Французька опінія боїться, що Німеччина приступила до великої протифранцузької акції, при якій на перше місце висунулись би італійські кольоніяльні домагання.

—o—

ФРАНЦУЗЬКІ БЕЗРОБІТНІ МУСІТИМУТЬ ПРАЦЮВАТИ У ВОЄННІМ ПРОМИСЛІ.

ПАРИЖ, ПАТ. Як подають офіційно, у Парижі появився декрет, на основі якого кожний зареєстрований безробітний має обовязок приняти всяку працю у підприємстві оборонного промислу, яку запропонує йому державний уряд посередництва праці, без огляду на те, в якій місцевости прийдеться працювати. Безробітний, який не послухає, тратить запомогу на рік.

МІЖНАРОДНЯ БРИГАДА ВИМОРДУВАЛА ЦІЛИЙ ПЕРСОНАЛ ШПИТАЛЮ.

БАРСЕЛЬОНА. ПАТ. У катальонській місцевости Віллясакра найдено тіла 3-ох лікарів, 6-ох санітарок, фельчерів, санітарів і т. п. — разом 23-ох осіб, які становили персонал місцевого шпиталю. Розстріляли їх вояки міжнародньої бригади — мабуть за те, що вони не хотіли евакувати шпиталю.

—o—

Вісти з Карпатської України.

(Від нашого кореспондента з Черновець).

Згідно з вістками з Сиготу дня 16. ц. м. президент о. д-р Волошин переїхав селянським возом через Тячево до м. Сиготу. По дорозі до гр.-кат. декана о. Медвецького напали на през. о. Волошина чеські старшини з лайкою будьтоби він завинив розвал Чехо-Словаччини. Румунська служба беспеки арештувала безличних напасників. Переночувавши в Сиготі президент о. Волошин виїхав до Клюжу, де приняв журналістів, звідтіля відїхав до Білгороду.

До Румунії втікло дуже багато чеських вояків і старшин, які привезли зі собою багато зброї та воєнного матеріялу. Румунська влада всю зброю їм відобрала. Ген. Прхаля поїхав зі своїм штабом до Польщі.

Втікачі з Карпатської України і закордонні журналісти, які хвилево перебувають в Сиготі, оповідають чуда про геройську оборону січовиків. Українці боронять до останньої краплини крови кожної пяди землі. В кожному селі Карпатської України повстали відділи Української Народньої Оборони, що разом з січовиками ставлять завзятий опір мадярам.

На полі слави згинув один з братів Клемпушів, підсекретар Калинюк, радн. Кочерган, староста Севлюшу Славачик, поет Гренджа-Донський, дир. Федір Ревай, І. Улинець, інспектор Марко та багато інших.

До Сиготу втікло поверх 3.000 утікачів з Карпатської України. Ними заопікувався місцевий комітет допомоги утікачам і раненим. Утікачам треба доконче дати українські книжки та часописи, яких комітет не має.

Від суботи, 18. ц м. румунську границю обсадило дуже сильне румунське військо і нікого не перепускає через кордон. Військо стріляє до кожного, хто зближається до кордону. Карпатоукраїнського кордону напроти Румунії бережуть далі січовики.

АКЦІЯ В ЧЕРНІВЦЯХ.

В суботу, 18. ц. м. королівський намісник Фльондор приняв делеґацію українського жіноцтва у складі: п-ні Гордійчукової, п-ні Бурачинської та п-ні Одарки Князької, яка передала намісникові меморіял з проханням дозволити на збірку гроша, білля і ліків для ранених у Карпатській Україні. Одночасно делеґація просила дозволу на виїзд лікарів та сестриць. Намісник приняв делеґатів ввічливо і приобіцяв дати відповідь найдалі до середи 22. ц. м. Крім того в цій справі виїхав до Букарешту президент В. Залозецький. Збіркова акція охопила всі кола українського громадянства на Буковині.

В. Ц-ин.

3.000 утікачів у концентраційних таборах.

Московське радіо повідомляє: У східній Словаччині находиться тепер 3.000 утікачів з Карпатської України. Їх примістили словаки в концентраційних таборах. Майже 1.000 утікачів є ранених.

Ультімат Німеччини до Литви в справі Клайпеди

НАГЛЕ ЗАСІДАННЯ ЛИТОВСЬКОГО УРЯДУ І СОЙМУ. — ЛИТОВЦІ ПОКИДАЮТЬ КЛАЙПЕДУ.

КОВНО, ПАТ. У вівторок 21. ц. м. в год. 11-ій вернувся до Ковна міністр закордонних справ Урбшис і склав звіт зі своєї розмови в Берліні. Безпосередньо по повороті мін. Урбшиса німецький посол у Ковні д-р Цехлін передав ноту, в якій Німеччина домагається звернути їй Клайпедський край на основі ЛЕҐАЛЬНОГО РІШЕННЯ ЛИТОВСЬКОГО СОЙМУ І ВИСУВАЄ НИЗКУ ГОСПОДАРСЬКИХ ДОМАГАНЬ. В год. 12.55 відбулася тайна нарада частини послів до литовського сойму при співучасти членів уряду (штрасбурське радіо повідомило, що в цій нараді не брали участи посли з Клайпедського краю — прим. Ред.). В год. 2-ій почалося засідання ради міністрів під проводом президента Сметони і тревало до год. 7-ої вечором. Безпосередньо по тім почалося засідання сойму.

ОФІЦІЙНИЙ КОМУНІКАТ ЛИТОВСЬКОГО УРЯДУ.

По повороті до Ковна дня 21. ц. м. мін. Урбшис зреферував кабінетові міністрів свої розмови з мін. Рібентропом, який в імени німецького уряду висунув домагання до литовського уряду звернути Німеччині Клайпедський край. Мін. Рібентроп додав, що Німеччина візьме під увагу в широкій мірі господарські інтереси Литви у клайпедськім порті, якщо дійде до звороту на основі порозуміння. МІН. РІБЕНТРОП СПИРАЄ СВОЄ ДОМАГАННЯ НА ОСНОВІ САМООЗНАЧЕННЯ НАРОДІВ, ДОДАЮЧИ, ЩО МИРНА РОЗВЯЗКА СПРАВИ МОЖЕ ПРИСЛУЖИТИСЯ МАЙБУТНІМ ВЗАЄМИНАМ МІЖ ОБОМА КРАЯМИ. Далі німецький міністр підкреслив, що настрій у клайпедськім краю — на основі його вісток такий, що слід справу полагодити дуже швидко, щоб оминути конфлікту.

По зреферуванні справи кабінет міністрів радив довго над витвореним положенням, бо від год. 2-ої до 7-ої вечором. Того самого дня мін. Урбшис зреферував справу литовському соймові на тайному засіданні. Литовський уряд — каже комунікат — старався поладнати в порозумінні з німецьким урядом усі справи, що відносяться до клайпедського краю. В заяві з 23. грудня м. р. литовський уряд підкреслив, що рішив обговорити з німецьким урядом усі спірні справи і годиться вислати до Берліна когонебудь зпоміж членів уряду. Така розмова відбулася зі згаданим вислідом. На жаль нарада не відбулася в дусі, що відповідав би правному положенню клайпедського краю та якого можна було сподіватися на основі потягнень Литви. Хід нарад торкався справ, що нарушують клайпедську конвенцію і німецький договір у справі кордонів з 1928 р. Клайпедський край відлучено від Німеччини на основі версайського договору і віддано під спільну суверенність В. Британії, Франції, Італії та Японії. Згадані держави передали свої суверенні права дня 8. травня 1924 р. на Литву з тим, що на основі §. 15. конвенції „суверенні права у клайпедськім краю або їх виконування не можна передати без згоди договірних сторін." Висунене домагання до литовського уряду болюче і на литовський уряд спадає велика відповідальність при рішенні в цій справі. Поки що годі говорити про рішення литовського уряду, але слід памятати, що при вирішуванні цієї справи уряд візьме під увагу в якнайширшій мірі інтереси литовського народу та теперішні реальні умовини.

Вияснення положення можна сподіватися в найближчих годинах. (Штрасбурське радіо подало, що Німеччина визначила Литві 5 днів до поладнання ультімату — прим. Ред.).

ПАРИЖ, ПАТ. До Парижа дійшла вістка у вівторок пізним вечором, що литовці покидають клайпедську територію. Таке поладнання справи, себто уступка Литви в користь Німеччини не викликала в париських колах більшого враження, бо назагал сподівалися такої розвязки.

АМЕРИКАНСЬКИЙ КОНСУЛЬ ПОКИНУВ ДАНЦІҐ.

Авас повідомляє, що консуль Злучених Держав покинув у вівторок, 21. ц. м. Данціґ і осів у Ґдині.

Звертаємо увагу нашим Впов. Передплатникам, що наше конто П. К. О. є тільки

504.060

Конто ч. 143322 ліквідуємо цілковито, тому просимо старі складанки з цим числом знищити.

Замах на президента Гаху.

Як подає польська преса, в Чехії розійшлася поголоска, що на през. Гаху виконали револьверовий замах у його помешканні.

ЧЕСЬКИЙ ПАРЛЯМЕНТ І СЕНАТ РОЗВЯЗАНІ

ПРАГА, Німецьке Інформаційне Бюро повідомляє: През. Гаха переслав у вівторок прем. Беранові письмо, яким розвязує обі законодатні палати. Поки що невідомо, коли відбудуться нові вибори.

ЗНАМЕННА ЗАЯВА ЧЕСЬКОГО ПОСЛА У ВАРШАВІ.

Авас повідомляє: Чеський посол у Варшаві Ян Славік переслав письмо до польського міністерства закордонних справ того змісту, що не передасть урядування німецькому амбасадорові у Варшаві і далі репрезентуватиме Чехо-Словаччину.

ФРАНЦУЗЬКІ БАНКИ УНЕРУХОМИЛИ СВОЇ РАХУНКИ В ЧЕХО-СЛОВАЧЧИНІ.

ПАРИЖ, ПАТ. Французький уряд наказав усім кредитовим установам, щоб вони аж до відклику унерухомили всі вірительности, які мають на рахунках у Чехо-Словаччині.

НІМЕЦЬКІ УРЯДОВІ КОЛА НЕ ЛЕГКОВАЖАТЬ НАПРУЖЕННЯ З АНГЛІЄЮ ТА ФРАНЦІЄЮ.

БЕРЛІН. ПАТ. Офіціоз німецького міністерства закордонних справ „Дойче Діпльоматіше Інформаціон" стверджує: Те, що німецький уряд відкликав своїх амбасадорів з Льондону й Парижа та що відкинув англьо-французький протест, не є пустою формальністю й лише висловом невдоволення Німеччини зі становища тих двох держав у справі Чехо-Словаччини. Англія поставилася неґативно до розвязки чехо-словацького питання, небезпечної для замирення середущої Европи.

НІМЕЦЬКО-ФРАНЦУЗЬКІ ПЕРЕГОВОРИ ПЕРЕРВАНО.

ПАРИЖ. ПАТ. Економічно-фінансова аґенція повідомляє, що франко-німецькі торговельні переговори припинено.

ВИСЛІД ВИБОРІВ У КОЛЮМБІЇ.

БОҐОТА, ПАТ. Вибори у Колюмбії перейшли спокійно. Ліберали здобули 75 мандатів, консерватисти 42, націоналісти 1.

У департаментальних леґіслятурах є 148 лібералів, 80 консерватистів та 1 націоналіст.

Українці в Німеччині і доля Карпатської України.

(УПС — БЕРЛІН). В перших хвилинах рішальних подій у Карпатській Україні вислали Гол. Управа „Українського Національного Обєднання", „Національний Союз Українських Студ. Організацій" та „Українська Пресова Служба" в Берліні відповідні телеграми до канцлера А. Гітлера і премієра Б. Мусоліні. УПСлужба висилала безпосередні інформації з місця подій німецьким та чужинним телеграфічним і пресовим установам. Щоденно появлялися відповідні бюлетени в німецькій мові.

Заходом Філії „Українського Національного Обєднання" та Українського Студ. Т-ва „Січ" у Відні відбулося 15. ц. м. в год. 9. веч. в салях Українського Клюбу протестаційне віче української кольонії Відня й околиці. Відкрив віче голова від. філії УНО д-р Остап Грицай. Дальші референти і принагідні промовці засували історію визвольних змагань Карпатської України до останніх годин. Віче вислало відповідні телеграми до канцлера А. Гітлера, до німецького міністра закордонних справ Рібентропа й до італійського міністра закорд. справ Чяно, — крім того телеграму до президента Карпатської України о. д-ра А. Волошина. (До нас дійшла вістка, що віденська почта ніодної з тих телеграм не приняла. — Ред. „Діла"). Переведено теж грошеву збірку на цілі оборони Карпатської України. Слід зазначити, що на віче, не зважаючи на те, що про нього було пізно повідомлено й лише раз у радіо, зійшлося понад 200 осіб. Віче закінчено відспіванням українського національного гимну.

Пересторога.

Отсим подаємо до ласкавого відома, що конкуренційні фірми, переважно жидівські, складають оферти на перевіз ріжних товарів українським кооперативам і установам, як теж приватному купецтву, буцімто наша фірма вже зліквідована через відобрання нам концесії і продаж наших авт!

ЗАЯВЛЯЄМО, ЩО ВСЕ ЦЕ НЕЗГІДНЕ З ПРАВДОЮ, бо наша фірма працює увесь час уже від десяти літ і надальше працюватиме як досі серед нашого Громадянства, тому просимо ласкаво і дальше присилати нам свої поручення.

З поважанням

Конц. підприємство самоходово-перевозове
БРАТИ ДМИТЕРКИ
Львів, Ринок ч. 43. Тел. 272-48.

ЗА ВІСТКИ ПРО МОБІЛІЗАЦІЮ ВИКИНУЛИ ФРАНЦУЗЬКОГО ЖУРНАЛІСТА.

Мадярська телеграфічна агенція заперечує вістки про частинну мобілізацію на Мадярщині. Одночасно мадярський уряд наказав покинути Будапешт кореспондентові одної французької телеграфічної агенції зате, що він поширював вістки про мобілізацію на Мадярщині і діяв ось так на шкоду інтересів Мадярщини.

Маніфестаційна візита президента Лебрена в Льондоні.

ЗАТІСНЕННЯ ФРАНЦУЗЬКО - АНГЛІЙСЬКОГО СОЮЗУ. — ВАЖНІ НАРАДИ МІН. БОННЕ З МІН. ГАЛІФАКСОМ.

Президент Франції Лебрен з дружиною виїхав у вівторок 21 ц. м. з візитою до Льондону. В год. 1-ій попол. корабель „Коте д'Авір", ескортований французькими контрторпедовцями та ескадрою британійських військових літаків, приплив до пристані Довру, де його привитав брат англійського короля кн. Глестеру з Французьким амбасадором. В 23-ій год. пополудні през. Лебрен приїхав уже спеціяльним поїздом до Льондону, де на двірці Вікторія ждав на нього вже король з королевою та членами королівської родини, прем. Чемберлен з мін. Галіфаксом, першим льордом адміралії і шефом ґенерального штабу. При звуках марсилези през. Лебрен з королем Юрієм VI. відїхав з почотом до королівської палати Бекінґгем, де през. Лебрен замешкав як гість короля. По дорозі маси народу витали оваційно королівську пару і французького президента з дружиною.

Підчас бенкету в королівській палаті король виголосив промову, в якій торкнувся взаємин між обома державами. Географічне положення — говорив король — зробило оба краї сусідами, а Провидіння бажає, щоб були приятелями. Уряди обох держав і далі будуть працювати у справі мира і змагатимуть до мирного поладнання богатьох важних справ. През. Лебрен заявив, що приязнь обох країв є нині для обох народів природньою і необхідною умовиною їхнього існування. Публична опінія обох країв домагається зміцнення безпеки, щоби так причинитися до загального мира. Оба краї змагають до привернення міжнародного довіря, без чого нема для народів ні мира ні правдивого щастя. Державні мужі Франції та Англії помагають світові перебути теперішній неспокійний час.

Мін. Бонне, який приїхав з през. Лебреном до Льондону відбув у вівторок пополудні довшу нараду з мін. Галіфаксом.

Французька та англійська преса широко розписується про цю візиту. Оголошення декретів з повновластями для французького уряду у справі мобілізації всіх французьких сил на випадок війни дає змогу французьким державним мужам підчас політичних розмов у Льондоні — пише французька преса — **домагатися від англійського уряду, щоби він оголосив загальну військову службу в Англії та перемінив теперішню співпрацю на тісний французько - англійський союз.**

СССР НЕ ПОРОЗУМІВАВСЯ З ПОЛЬЩЕЮ НІ З РУМУНІЄЮ У СПРАВІ СПІЛЬНОЇ ОБОРОНИ ПРОТИ НІМЕЧЧИНИ.

МОСКВА, ПАТ. Пресовий виділ наркому закорд. справ доручив закордонним кореспондентам комунікат, в якім заперечує поголоски про розмови з польським та румунським урядом у справі співпраці на випадок конфлікту.

Як стверджує комунікат, Англія запитала 18 ц. м. СССР, яке становище займе він на випадок загрози для Румунії. СССР запропонував міжнародню конференцію з участю Англії, Франції, Польщі, Румунії, СССР та Туреччини, але брит. уряд не приняв її, мовляв: на те ще не прийшла пора.

АВСТРАЛІЯ І КАНАДА НЕ ПРИЗНАЮТЬ АНЕКСІЇ.

Австралійський премієр Ліонс склав заяву, що австралійський уряд підтримає британійський уряд у всіх його зусиллях, щоб запевнити мир і безпеку світа перед дальшими замахами на волю і незалежність народу. Австралія не признає анексії Чех.

Канадійський премієр Кінг осудив у парляменті окупацію Чехо-Словаччини і заявив, що Канада годиться переговорювати з англійським урядом та всіми іншими урядами британійської імперії з огляду на повагу небезпеки.

Італія не вірить в окруження Німеччини.

Італійська опінія з великим зацікавленням слідкує за реакцією на Заході, що її викликали останні події в середущій Европі. Італія поважно ставиться до зброєнь Франції та Англії, зате з великим недовірям ставиться до проекту організації протинімецького бльоку при участи СССР. Ці проекти — на думку Італії — ослаблять ще більше становище Франції та Англії, яке підорвали події минулого і цього року. Одночасно вони зміцнять становище Німеччини та обох держав оси Рим—Берлін.

Франції загрожує збройний конфлікт на Близькім Сході.

ЕМЕН ВИСТУПИВ ПІД ІТАЛ. ВПЛИВОМ?

Як подає арабська преса, дійшло до непорозуміння між Еменом (держава у південній Арабії, з італійськими впливами) та Францією, за місто Шейк Саїд, над проливом Баб ель Мандеб. Емен зосередив недалеко Шейк Саїд поважні військові сили, які загрожують також британському Аденові, тому відтіля вислано війська на еменський кордон.

Якщо конфлікт протягнеться, король Саудійської Арабії, який є у добрих взаємних з Англією, зробить натиск на Емен.

ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ СЕНАТУ І СОЙМУ.

У вівторок, 21. ц. м. відбулося пленарне засідання сенату, на якім прийняли кілька проектів.

У середу, 22. ц. м. сойм на своєму пленарному засіданні розгляне теж кілька проектів законів.

Нота Злучених Держав у справі анексії Чехо-Словаччини.

Уряд Злучених Держав наліслав ноту до Німеччини, в якій потверджує відбір ноти Німеччини у справі протекторату над Чехією та Моравією. Одночасно уряд Злучених Держав стверджує у своїй ноті, що установлення протекторату не має правних підстав і Злучені Держави не признають його.

Політична сензація через одну букву.

Чергова „гаффа“ „Дзенніка Польского“.

„Дзеннік Польскі“ з 22. ц. м. приніс під великим тришпальтовим наголовком сензаційну вістку „Чи УНДО проковтне „фронтівців“ Палієва?“ Прочитали ми здивовані і минуло кілька хвилин, поки розгадали тайну тієї вістки. Вона дуже характеристична для погоні за ґазетними сензаціями людців, які не мають особистих звязків з українцями та не орієнтуються в українських справах.

Річ ось у чому: На пропозицію Редакції „Українських Вістей“ Редакція „Діла“ погодилась тимчасом, аж до відклику, обмінюватись телефонічними вістками празького кореспондента „Діла“ та букарештенського кореспондента „У. Вістей“. Кожна Редакція оплачує свого кореспондента, кожна Редакція льояльно зазначує у своїй ґазеті чуже джерело інформацій. Єдиною спонукою такої „трансакції“ був голод української читаючої публики — мати якнайбільше найсвіжіших та найцікавіших відомостей про все, що звязане з останніми подіями у Карпатській Україні. Очевидно, що воно не має нічогісінько спільного з партійно-політичними розбіжностями, бо це така внутрішньо-редакційна справа, що наша Редакція не вважала навіть за відповідне інформувати про це відповідальні наші політичні кола, незвязані нічим з цією тимчасовою ґазетною суто технічною співпрацею на одному маленькому відтинку. Редакція „Українських Вістей“ пояснила це своїм читачам у примітці до першого телефонату ред. Р. Голіяна, зазначуючи, що „обі реляції в деяких справах ріжняться“: очевидно, мова була про реляції празького кореспондента „Діла“ та букарештенського кореспондента „У. Вістей“. Редактор „Дзенніка Львовского“ прочитав замість „**реляції**“ — „**редакції**“ і через оте своє пересочення одної букви вшкварив цілу сензаційну замітку про те, як то ФНЄ співпрацює з УНДО-м, щоб у ньому розплистись!...

Пригадуємо, що подібна історія трапилась з одним українським журналом, який вшкварив був цілу полемічну статтю проти „Діла“ прийнявши за добру монету друкарську помилку, яка зайшла у „Ділі“: цитуючи вислів одного західно-европейського державного діяча, „Діло“ писало: „ліпша мала виграна, ніж велика **програма**“, — лихо тільки, що замість „програма“ вийшло „**програна**“. Та одна буква стала причиною зайвої витрати чимало чорнила і паперу.

Ґаффи „Дзенніка Польского“ не річ виїмкова: у свіжій памяті довгий життєпис о. Августина Волошина у тій ґазеті, в якому то життєписі з виїмком імени і назвища не було ні слова правди.

Конфіскують „Діло“ у Кремянці.

18. березня у Кремянці поліціянти Ярош і Муль підійшли на вулиці до листоноша, який видавав п. Остапові Климчукові поштову рекомандовану пачку. Зацікавившися змістом тої пачки, поліціянти тут-же відібрали її від адресата, отворили і побачивши в ній шість поодиноких чисел ґазети „Діло“ від 13. до 18. березня, сконфіскували пачку. Не складаючи ніякого протоколу і не видавши про це поквітування, вони віддалилися, навіть не вияснивши здивованому п. Климчукові, на якій правній основі вони забрали чужу власність.

Чому у Кремянці не можна за допомогою пошти діставати леґальні, процензуровані українські ґазети — навіть у рекомандованих посилках?

НОВИНКИ

ЧЕТВЕР

23

БЕРЕЗЕНЬ

Ст. ст. 10. березня 1939.
Кондрата і Кипріяна.
Лат. Віктора.
Сонце: схід — 5.21, захід — 17.41.
Місяць: схід — 6.45, захід — 21.14.

Завтра: 24. березня. Пятниця.
Ст. ст. 11. березня 1939.
Софронія.
Лат. Гавриїла.
Сонце: схід — 5.19, захід — 17.42.
Місяць: схід — 7.16, захід — 22.21.

— ПЕРЕПРОШУЄМО НАШИХ ВП. ПЕРЕДПЛАТНИКІВ І ЧИТАЧІВ, ЩО „ДІЛО“ В ОСТАННІХ ДНЯХ ПОЯВИЛОСЯ І НИНІ ПОЯВЛЯЄТЬСЯ У ЗМЕНШЕНОМУ ОБЄМІ 8-МИ СТОРІНОК. З ПРИТИСКОМ ЗАПЕВНЮЄМО, ЩО ЦЕ ТІЛЬКИ КІЛЬКАДЕННИЙ ВИНЯТКОВИЙ ВИПАДОК, СПРИЧИНЕНИЙ ТЕХНІЧНИМИ ТРУДНОЩАМИ. ЯК РЕКОМПЕНСАТУ ПРИНЕСЛИ МИ 16 СТОРІНОК ҐАЗЕТИ В ПЯТНИЦЮ ПОРУЧ ІЗ ТАКОЮ САМОЮ ҐАЗЕТОЮ В СУБОТУ ТА 8-МИ СТОРІНКОВЕ ЧИСЛО В НЕДІЛЮ. В НАЙБЛИЖЧИХ ДНЯХ, МОЖЕ ВЖЕ ЗАВТРА-ПІСЛЯЗАВТРА ПОВЕРНЕМОСЯ НАЗАД ДО 10-ТИ СТОРІНКОВОГО ВИПУСКУ ЩОДНЯ ТА 16 СТОРІНОК ПІД НЕДІЛЮ. ЗА ДНІ, В ЯКИХ ҐАЗЕТА ВИХОДИЛА ЗМЕНШЕНА, ДАМО ЩЕ ОКРЕМО РЕКОМПЕНЗАТУ ЗБІЛЬШЕНИМИ ЧИСЛАМИ.

Що писало „Діло“ 50 років тому.

Пятниця, 22 березня 1889.

ВІДНОСИНИ МІЖ ЧЕХАМИ І НІМЦЯМИ.

„Здається, що у відносинах між чехами і німцями заноситься на якусь зміну і мабуть прийде при нових виборах знову до компромісу, як у 1879 р. Обом сторонам надоїв дуже дотеперішний стан. Німці розбиті на партії лібералів, народовців із прусськими тенденціями й антисемітів, бачать, що тратять у Чехії ґрунт під ногами, що самі тамошні німецькі мешканці не погоджуються на поведінку своїх послів. Щоб утримати свій вплив у Чехії та в державі вони мусять помиритися з чехами. З другого боку чехи бачать, що супроти німців вони не всилі на довго втриматися. Австро-німецький союз занадто сильний, щоб не впливав також на відносини в Австрії“.

АНГЛІЙСЬКО-НІМЕЦЬКИЙ СОЮЗ.

„Кельнiше Цайтунг“ пише, що між німецьким цісарем та англійською королевою відбулася недавно виміна дуже сердечних листів і цісар прийняв з великими радощами запросини королевої та обіцяв, що в літі прийде в гостину до своєї бабки. Цісар поїде до Англії в супроводі малої фльотилі. З цього факту та деяких інших можна робити висновок, що між Німеччиною й Англією ладиться справді якийсь союз, але яка має бути його мета, досі невідомо. Гр. Герберт Бісмарк виїхав уже до Льондону з пропозиціями кн. Бісмарка щодо того союзу.

— В Українському Лікарському Товаристві чергові сходини членів в пятницю 24. березня в год. 7. ввечір у салі засідань Українського Шпиталю. На сходинах демонстрація випадків поодиноких відділів шпиталю. Засідання відділу відбудеться в понеділок 27. березня в год. 7. ввечір у власній домівці. На денній порядку звіти поодиноких комісій.

— Звичайні Загальні Збори кооп. „Дніпро“ у Львові відбудуться в пятницю 24. березня і р. в год. 17, при вул. Городецькій 5. (Равіх 95)

— Ширші сходини Молодої Громади дня 23. березня (четвер) в год. 19.30 вислухають реферату Вп. д-ра Івана Копача про те „Хто замінив велику світову війну“. Вступ для членів і введених ними гостей за згодою одного члена Ради Товариства.

— Наукове Товариство ім. П. Могили у Львові повідомляє, що в середу 22. III. в год. 18 в салі „Української Бесіди“, вул. Рутовського (Народній Дім) виголосить виклад п. Романенко на т.: „Література Закарпатської України“ з репрезентаціями.

— Арештування просвітнього організатора. 6. березня ц. р. поліція перевела основну ревізію (третю з черги в цьому році) в мешканні просвітнього інструктора при філії „Просвіти“ в Турці Андрія Горечка. По ревізії його арештували та примістили в судових арештах у Турці, відки 13. ц. м. перевезли до арештів Окружного Суду в Самборі.

— Не дають дозволу на українські імпрези у Турчанщині. Від осени турчанське староство не дає українським установам дозволів на жодні будь імпрези, хоч би навіть зовсім невинні. Не дозволяю вже також аматорські вистави.

на висвітлення фільми „До добра і краси", хоч турчанське кіно висвітлює кілька разів тижнево ріжні фільми та відбуваються без перешкод польські та жидівські вистави.

— Іспит зрілости в середніх школах Перемишля. Письменний іспит зрілости в перемиських школах почнеться 25. квітня ц. р. Устні іспити відбуватимуться у другій половині травня. Як відомо, по думці розпорядку міністерства шкільництва іспити зрілости мусять покінчитися цього року перед 31. травня.

— Тартак у Стрию. У Стрию почав працювати паровий тартак фірми „Ка-ґа-ґе", в якому дістало працю 42 тамошніх безробітних.

— Електричний струм убив троє людей. Львівський цивільний суд має твердий горіх розгристи. Минулого року трапилася в Бібрці така подія: 12-літній син бляхаря Ґедале Брандвайна вибіг рано в сторону городу біля віллі ЗУСу в Бібрці. По хвилині сусіди повідомили батьків хлопця, що їх син лежить без памяти на подвірі віллі. Батьки вибігли, щоб рятувати хлопця, який уже не жив і самі впали трупом. Виявилося, що вони всі згинули від електричного струму. Урваний антеновий дріт лежав на незабезпечених іззовні електричних проводах на даху й на залізній сітці огорожі так, що все було навантажене смертельним струмом. Ґедале Брандвайн згинув, тримаючи антеновий дріт у руці. Його мати доторкнулася ринви, батько зачіпив за сітку огорожі. Вілля була вже в той час незамешкана. Останній льокатор зізнав, що коли він випровадився, то покликав монтера тамошньої електрівні, щоб він вилучив струм. Одначе монтер забрав тільки чисельник, а струму не вилучив. По Брандвайнах залишилося двоє малолітніх дітей (6- і 10-літні дівчата) тому визначений судом опікун зголосив скаргу проти власника електрівні у Бібрці Льва Урбанського, домагаючися 5.000 зол. відшкодування за моральну кривду і ренту для сиріт по 30 зол. місячно. Цю справу розглядає тепер цивільний суд, бо карний суд уморив справу, тому, що не міг рішитися, чи траґічна подія трапилася внаслідок необережности каригідного занедбання електрівні чи може фатального збігу обставин.

— Обікрали у Львові варшавського актора. Відомого варшавського ревіового актора-співака Маріяна Рентґена обікрали злодії в гостинниці саме в тому менті, коли він лалився від'їздити до Варшави, пакувався і на хвилину вийшов зі своєї кімнати у Варшавському Готелі. Злодій забрав дорогоцінности й готівку, разом на суму 1.400 зол.

— Львівська хроніка. До шевської робітні Осипа Кіслевича при вул. Берштайна вломилися минулої ночі злодії і забрали обуву, вартости 400 зол. — Рахеля Друкер, вул. Зибликевича 21 потрунула через власну необережність півлітрову пляшку денатурованого спірту на гарячу кухонну бляху. Спірт запалився, при чому Друкерова сильно попарилася на цілому тілі. — Поліція арештувала Ізаака Васермана і Якова Ґродера під змітом, що вони украли перед кількома днями Боруховi Фальберові 100 зол. і Миколі Гродецькому 60 зол.

— У Кремянці не було катастрофи на озері. ПАТ спростовує вістку, що її принесли вчора всі польські часописи й ми, буцім то в Борсуках пов. Кремянець затонуло на озері підчас ковзанки 45 дітей. Виявляється, що такої події не було ні в Борсуках, ні в іншій місцевости кремянецького повіту.

— Пошесть грипи в Лодзі. Ґрипа, яка трохи притихла була, в Лодзі набирає тепер знову характеру пошести. Лікарі не можуть собі дати ради і не встигають обслужити всіх хорих. Наразі хороба має доволі легкий хід та не викликує ускладнень.

— Крадіж чеків у лодзькій радіовисильні. Перед кількома тижнями в лодзькій радіовисильні трапилася сензаційна крадіж у незвичайно таємничих умовинах. З бюрка канцелярії радіовисильні украв хтось чекову книжечку, відтак підробивши на чеку підпис одного з урядовців радіовисильні, підняв із конта радіовисильні 17.000 зол. Поліція перевела слідство та у висліді арештувала техніка лодзької радіовисильні Войтіха Клімонтовича.

— Вбитого повісили в лісі. В оборському лісі під Варшавою знайшли в лісі повішеного на дереві трупа якогось мужчини. Негайно покликали поліцію, яка ствердила, що повішельника спершу вбили, щойно відтак повісили. При трупі не знайшли ніяких документів. По виглялі й одязі здогадуються, що повішельник це якийсь селянин. Ніхто з околиці не пізнав трупа.

— Знущалися над тещею. Давид Манахим із Варшави повідомив прокуратуру, що Міріам Розенберґ та її брат Хіль знущаються над тещею Розенберґової, 70-літньою Рифкою Манахим. Розенберґова, яка вела робітню ґорсетів, хотіла позбутися тещі та захопити її мешкання. Тому обоє, Давид і Міріям, робили найріжнороднiші пакости тещі, морили голодом, обливали гидотою і т. д. Старушка мусіла перебувати майже ввесь час на дворі, бо боялася вертатися до хати та під впливом знущань і холоду захоріла. Прокуратура почала слідство.

— Вибух у копальні. У підземеллях копальні „Визволене" в Хожові трапився вибух, в якому мало що не стратили життя 2 робітники, Рудольф Кандора й Тома Філя. Оба, не знаючи, що вони знаходяться в загроженій околиці, біля місця, в якому розсаджують вуглину стіну, залишилися там без забезпечення. В одному менті вибух заложений набій і обох робітників присипали обвали вуґілля. Обох ранених робітників відвезли до лічниці.

— Застрілили пачкаря. Гранична сторожа в Хожові придержала пачкаря Жигмонта Гавліка зі Свентохловиць. Коли сторож вів Ґавліка до арешту, той вирвався з рук сторожа й намагався втікати. Коли пачкар не хотів на заклик задержатися, сторож вистрілив і положив пачкаря трупом на місці.

— Сніговія в Басарабії. Над місцевістю Альба Чітате (Акерман) перейшла сильна сніжна заметіль. Величезні верстви снігу, які прикрили цілу околицю, стримали рух по дорогах і спричинили сильні спізнення в залізничій комунікації.

— Незалежна преса в Німеччині завмирає. В Гамбурґу перестав виходити незвичайно почитний щоденник „Гамбурґер Нахріхтен", який існував уже більше, як 150 літ і був колись орґаном першої Німеччини Бісмарка. Одночасно перестав теж виходити „Гамбурґер Нахріхтен ам Міттаґ" пополудневий часопис того самого видавництва.

— Геройська смерть дівчинки. В місцевості Верґато (Італія) вибухла небезпечна пожежа в ліску, де бавилося троє дітей. Дітей обхопила паніка й вони почали втікати наосліп та були б напевне згинули у вогні, якби не притомність думки 9-літньої дівчинки, яка виставляючи на небезпеку власне життя вирятувала обох братчиків. Коли дівчинка переступала полосу обхоплену вогнем, на ній зайнялася суконка. Не зважаючи на біль, геройська дівчинка занесла братчиків у безпечне місце, одначе при тому так важко попарилася, що в лічниці померла. Смерть геройської дівчинки викликала в цілій околиці велике враження.

— Товариський клюб у синагозі. Німецький банк у Клайпеді продав перед трьома днями на ліцитації за незаплачені комунальні податки клайпедську синагоґу. Будинок синагоги купила клайпедська націонал-соціялістична організація, яка хоче в синагозі уладити розривковий товариський клюб.

ВІДГУКИ ДНЯ.

Кров і серце.

На сторінці 295. II. тому „Книги Знання" є таке (в скороченні): Кров (sanguis) рідина, що кружить у кровоносних судинах тіла людини. Складається з рідинної білковини і завішених у ній білих і червоних тілець та кровяних платівок. Червоні тільця крови містять у собі червоне барвило крови. В одній кубічнім центиметрі є їх чотири і пів міліона.

І ще багато говорить уступ „Книги Знання" про найцiннішу рідину на світі.

Але чи це вже все, що про цю рідину можна сказати! Напевно ні!

От хочби таке: Що не всі люди на світі в однаковій кількости проливають її і не однакові добра за те здобувають. Дорожча вона від золота, але світовий ринок, отой безоглядний, безсердешний лихвар, рідко коли нотує її справедливо і згідно з дійсною її вартістю. Часом, для спекуляції, кожну краплю рекламує по всім усюдам, часом цілу ріку старається закрити аркушами паперів, засипати попелом пожарищ. На деякий час і одно і друге вдається, та тільки на деякий час. Аркуші паперу змітає вітер, спалює сонце, розмочує дощ і швидко по них навіть слід не лишається. А попіл всякає і творить разом з отою рідиною найбільш родючу почву на землі.

І ще одно: квіти на такій почві ніколи не вянуть...

На сторінці 69. III. тому „Книги Знання" стоїть таке:

Серце (cor) головний орґан кровоносної системи. Складається з двох відділених від себе половин. Кожна половина переділена неповною перетинкою на дві частини: передсердя і комору. Здорове серце виконує 70—80 скорчів на мінуту..,

І ще багато написано там про серце, про той дуже-дуже дивний кусень мяса завішений у людських грудях.

В енциклопедії нема місця на ширший опис, тому й серце займає тільки кільканацять рядків. Інакше не може бути в енциклопедії, але не в житті.

Хто з нас не знає серця! Скільки разів зміняло воно в нас свою ритміку і свою кількість ударів на мінуту! Чи не було від чого. Воно, мов найбільш чуткий сейсмоґраф, нотує кожне стрясення нашого мізку. Кожна думка, немов рильцем, ріже сліди на серці, одні — ледви замітні, другі — глибокі та болючі. По тих ледви замітних часом навіть спомин не лишається, по тих глибоких та болючих остаються до віку карби на серці.

„В кого камінь замість серця — в того правда на світі" — каже народня мудрість.

Велика правда, але ніхто з людей не може свого серця зробити каменем, коли воно не скаменіло ще в утробі матері.

Але кожний може стиснути його в кулаці сильної волі, щоб не розмякшувалось під впливом якогось нещастя.

І ще одно: може не допустити, щоб воно, оте чутке і вразливе серце, товклося за сильно. Бо тоді притуплює собі слух, ослаблює зір і стає легко жертвою у життєвім пралісі.

Галактіон Чіпка.

† Посмертні згадки.

О. ЛЕВ ЮРЧИНСЬКИЙ.

О. Лев Юрчинський, парох Доброміркн, помер 20. ц. м. Похорон відбудеться в четвер 23. ц. м. в Добромірці.

О. Лев Юрчинський уродився в Клебанівці збараського повіту в 1871 р. Був сином дяка, по матурі деякий час учителював на селі. По скінченні теольоґії був сотрудником у Деґові рогатинського повіту (р. 1895), де працював у місцевих читальнях „Просвіти" у Псарах і Деґові. По трьох роках став парохом у Помонятах, де будив село до нар. роботи. Побудував читальню, організував та оживляв товариства і брав участь у політичному й культурно-освітньому життї околиці й повіту. В 1917. р. приїхав до Доброміркн збараського повіту. Село було тоді під впливом роботи відомого соціялістичного діяча Остапчука — нині воно має інший вигляд. Завдяки його роботі Добромірка тепер одно з найсвідоміших сіл у повіті. А в Збаражі не було ніодної наради, ніодних зборів, де не було б о. Льва Юрчинського, не було теж ніодної збірки в повіті чи в селі, де його рука відмовила б помочі. У всякій національній акції брав живу участь і співпрацював з такими людьми, як Шміґельський, лікар Білинський, пок. декан Заячківський та ін. Його хата була до самої старости прибіжищем молодих учнів і студентів парохії. Варто ще згадати, що за української влади виконував о. Юрчинський якийсь час функції комісаря повіту — потім еміґрував з армією разом з іншими діячами за Збруч. По повороті ще багато натерпівся і потерпів двічі на здоровлю та майні.

Вічна память прикладному священникові і доброму громадянинові!

Театри.

Великий Театр.

Середа 22. III. год. 7.30 „Маскарада".
Четвер 23. III. год. 7.30 „День без брехні".

Театр Ріжнородностей.

Середа 22. III. год. 7.30 „Буря над Шоиґаєм".
В четвер 23. пятницю 24 і суботу 25. III. вистав нема.

Український Театр ім. І. Котляревського.

ПЕРЕМИШЛЯНИ:
22. III. Буря над Почаєвом.
Дня 1, 2, 3 і 4. IV. гратиме театр у Львові.

Театр Й. Стадника.

ПЕРЕМИШЛЬ:
22. III. Люди на кр...
23. III. Хам.

Український Народній Театр ім. М. Садовського.

РАВА РУСЬКА.
22. III. Гетьман Полуботок.

КІНА.

АМПІР: „Украдене життя" з Елизабетою Бергнер.

АПОЛЬО: „Білий мурин".

АТЛЯНТИК: „Три вальси" муз. фільма Штравса, реж. Людвика Бергера.

БАЙКА: „Підводний човен ч. 9" і комедія [illegible].

БАЛТИК: „Продавна бренза Ніна Петровна".

ВАНДА: „Панна з поста-ресанте", „Горша команда".

ГРАЖИНА: „Люди за мурами".

ЕВРОПА: „Гуша-Діа".

КАСИНО: „Великий вальс" із Люїзою Райнер.

КОПЕРНИК: „Три серця".

МАРУСЕНЬКА: „Лист до матері".

МЕТРО: „Капітан Коркоран", „Вірна Рікарі".

МІРАЖ: „Модельна".

МУЗА: „Царівна Сингурна".

ПАВС: „Мандрівний народ" (Шир. Бернів).

ПАЛЯС: „Суєц" (Льоретта Янг, Анна Белла, Тирон Павер).

РАЙ: „Остання бригада".

РІАЛЬТО: „Для тебе, сеньоріто".

РОКСІ: „Івета" на осн. Мопасана.

СЕНТ: „Жозетта", „Пат і Паташон на кораблі".

СВІТОВИД: „Пірати", „Дикі стежки".

СТИЛЕВІ: „Гібральтар" і ревія.

ТОН: „Експрес на щасливому шляху", „Вашт".

УТАЯ: „Царський кур'єр" і ревія.

ХИМЕРА: „Сержант Беррі".

ФОТОПЛЯСТІКОН:
(Марійський Майдан)
„Битва під Лімановою і Старим Санчом".

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Середа, 22. березня 1939.

7.00 Ранішній денник, 7.00 Для шкіл, 8.10 „Гургаль, король карпатської пущі" [illegible] для дітей, 11.00 Для шкіл: Перший раз у місті, 11.25 Музика з пл., 11.57 Сигнал, 12.03 Полудневе авд., 14.00 Симф. музика з пл., 14.45 Господарські вістки, 14.50 Біржа, 14.55 Програма на завтра, 15.00 Що співають діти у Бельгії, сопран, бас, муз. квартет, 15.30 Сальон. орх., 16.00 Пополудневий денник, 16.05 Господарські вістки, 16.20 Дім і школа, 16.50 Камер. хор, 17.00 Сусп. праця авіяції, 17.15 Репортаж балетів: Зима фінляндських очей, симф. орх., 18.00 Біжучі вістки з міста та провінції, 18.05 Відповідь на листи сільських дітей, Зимовий спорт 18.30 Гутірка про мову, 18.40 Чи розвиток техніки утруднює чи влекшує життя, 19.00 Розр. концерт, орх., меццосопр., 21.00 Шопенівський концерт вик. Колет Гаво (Франція), 21.30 Авторський вечір Марії Домбровської, 22.00 Спортові вістки, 22.05 Орх. концерт, тенор, скрипка, 22.55 Огляд преси, 23.00 Останні вістки, 23.05 Закінчення програми.

Четвер, 23. березня 1939.

7.00 Ранішній денник, 7.15 Музика з пл., 8.00 Для шкіл, 8.10 Музика з пл., 8.50 Ранішні вістки, 11.00 Малий Шопен на канапах, муз. поради для всеєдиних шкіл, 11.25 Оперетові мельодії на різних інструментах, пл., 11.57 Сигнал, 12.03 Полуднева авдиція, 14.00 Концерт баянів, 14.45 Господарські вістки, 14.50 Біржа, 14.55 Програма на завтра, 15.00 Гутірка техніка з молоддю, 15.15 Клопоти та ради: Драма в родині, 15.30 Орх., 16.00 Пополудневий денник, 16.05 Господарські вістки, 16.20 Ужиткові вправи у рільнім господарстві, 16.40 Форт., 17.10 Боротьба з незмисленими випадками, 17.20 Люлі — Рамо, камеральна орх., спів, 18.00 Біжучі вістки з міста та провінції, 18.05 Для села: „Як сіяти льон і коноплі", композиції Різьн. Т-ва, Пісні (тенор), форт., 18.30 Муз. авд., орх., [illegible], 19.00 Розр. концерт, орх., спів, [illegible] квартет, гармонія, 20.30 Веч. денник, метеорольог. вістки, спорт, 21.00 Концерт хору, 21.35 Гутірка про Коперника, 22.05 Спортові вістки, 22.10 Транзмісія [illegible], 22.30 Фольк. авд., 22.40 „Катріна" фрагм. із повісти Салі Сальмінен, 22.55 Огляд преси, 23.00 Ост. вістки, 23.05 Закінчення програми.

Пятниця, 24. березня 1939.

7.00 Ранішній денник, 7.15 Музика з пл., 8.00 Для шкіл, 8.10 Родина господарів: Весняні роботи в городі, ради, вістки, музика з пл., 11.00 Для шкіл: [illegible], 11.25 Cвобідна музика, з пл., 11.57 Сигнал, 12.03 Полуднева авдиція, 14.00 Інформаційна газетка в українській мові, 14.10 Дрібнички для дітей, 14.30 „Пушта" фрагм. із Вайсенгофа, 14.45 Господарські вістки, 14.50 Біржа, 14.55 Програма на завтра, 15.00 Гокус покус, авд. для молоді, 15.20 Спортовий порадник, 15.30 Сальон. орх., 16.00 Пополудневий денник, 16.05 Господарські вістки, 16.20 Хрестові страсти та людські терпіння, гутірка з хорами, 16.55 Смичк. квартет, 17.00 Соті роковини польської бібліотеки в Парижі, 17.20 Спів, 17.45 Біжучі вістки з міста та провінції, 17.50 Із музики родини Бахів, камер. концерт, форт., смичк. ансамбль, 18.30 Хлопці із спорт. клюбу „Оріон", 19.05 Розр. концерт, орх., тенор, 20.35 Веч. денник, метеорольог. вістки, спорт програма на завтра, 21.00 Не читаю, фейл. Старого Доктора, 21.15 Симф. концерт, 22.30 „Перше кохання" фрагм. із повісти, 22.55 Інформ. авд., 23.00 Ост. вістки, 23.05 Закінчення програми.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Середа, 22. березня 1939.

БЕРЛІН 19.00 Розр. мельодії, 20.10 Фільм. і оперетові мельодії, 21.00 Орх. концерт, БІЛГОРОД 20.00 Гумор, 21.00 Нар. пісні, БУДАПЕШТ 19.00 Цит. музика, 19.30 „Гурандот" оп. Пуччіні, ВІДЕНЬ 19.20 Вокальні твори, 19.50 Українські вістки, 20.10 Твори Й. Штравса, ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 18.00 Розр. музика, 19.30 Розр. музика, 22.30 Соната на вюл. і форт. Кореллі, ЛІНЦ 20.10 Танц. музика, МІЛЯНО 19.20 Розр. музика, 21.00 „Фіделіо" оп. Бетовена, ПРАГА 19.25 Військ. орх., РАДІО ПАРІ 18.05 Легка музика, 21.15 Форт., 21.30 Концерт лавреатів консерваторії, РИМ 17.15 Форт.-тап., 19.10 Арабська музика, 21.00 Тріо, СОФІЯ 18.00 Популярна музика, 18.45 Легка музика.

Четвер, 23. березня 1939.

БЕРЛІН 18.00 Мельодії Лінке і Легара, 20.00 Вечір танку, БІЛГОРОД 20.30 Концерт орхестри кор. гвардії, 21.30 Спів, БУДАПЕШТ 22.20 Циг. музика, ВІДЕНЬ 19.30 Камер. музика, 19.20 Італ. пісні, форт. музика, **19.50 Українські вістки,** 20.00 Спів, форт., ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 15.30 Давня віденська камер. музика, 18.15 Репортаж із подорожі, 19.15 Нар. мельодії з Каталонії, 21.00 „Іль піккольо Марат" оп. Масканьї, МІЛЯНО 20.30 Розр. музика, 21.00 Нац. гимни, 23.15 Танц. музика, ПРАГА 21.10 Концерт орх., РАДІО ПАРІ 21.15 Форт., 21.30 Опера, РИМ 21.00 Нац. гимни, опісля Симф. концерт, СОФІЯ 17.30, 17.45 Популярна і легка музика.

Пятниця, 24. березня 1939.

БЕРЛІН 19.00, 21.00 Розр. музика, БЕРОМІНСТЕР 21.00 Нар. пісні, БУДАПЕШТ 18.00 Танц. музика, 18.50 Циг. музика, 22.45 Комунікати в різних мовах, ВІДЕНЬ 20.10 Симф. концерт, ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 15.30 Пісні та музика, 20.10 Концерт, МІЛЯНО 20.30 Розр. музика, МЙНХЕН 22.30 Розр. музика, ПРАГА 18.25 Військ. орх., РАДІО ПАРІ 18.05 Камер. музика, 19.15 Форт., 21.15 Пісні, 21.30 „Лє Шандельє" ком. Мюссе, РИМ 21.30 Симф. концерт, СОФІЯ 18.15 Популярна музика, 19.00 „Трістан і Ізольда" оп. Вагнера.

Біржа.

Львів, 21. березня 1939.

ГРОШІ

Бельги бельг. 89·62—89·47, Доляри америк. 5·29·50—5·29·50, Доляри канад.— 5·27·50—5·27·60, Фльор. гол. 281·00—282·22, Франки франц. 14·11—13·10, Франки шв. 120·15—120·00, Фунти анґл. 24·93—24·91, Гульд. данц. 100·25—100·25, Кор. данські 111·28—111·18, Корони норв. 125·27—125·17, Корони шведські [illegible]—128·27, Лири іт. 16·90—16·60, Марки фінляндські 10·70—11·01, Марки нім. срібні 83·20—[illegible]·50.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

Львів, 21. березня 1939.

1 кг. масла дес.	3.35
1 кг. масла фонд.	3.60
1 л. молока	сот. 17—18
1 кг. [illegible]	зол. 1.—

Тенденція на все вдержана.

ПОДЯКА.

По виході з вязниці у звязку зі самоуправними виборами складаю щиру подяку всім моїм Знайомим, Приятелям і Родині за прихильність, виказану мені і моїй дружині підчас мого тримісячного слідчого арешту в Калуші.

Зокрема дякую Вп. П. М-рові Іванові Арсеневі, адвокатові в Калуші, що безінтересовно занявся моєю справою та дбайливо піклував мою особою у вязниці. Щиро-українське спасибі!

Войнилів, 20. березня 1939 р.

Д-р Нестор Рудницький.

ОПОВІСТКА.

Старшина Кружка ім. Ганни Барвінок повідомляє, що від 1. березня ц. р. веде при вул. Мохнацького 12 КРАВЕЦЬКУ РОБІТНЮ під фаховою управою п. Сенджейовської. Робітня приймає суклі, костюми, плащі, також дитячі сукенки і шкільні мундури. 620

МЕШКАННЯ

ДО ВИНАЙМУ фронтова умебльована кімната, для особи на постійний побут. Площа Госевського 4. 625 1-1

ШУКАЮТЬ ПРАЦЮ

ШУКАЮ лікаря заступника на час [illegible], якби після того обняв би лікарську практику на постійне. Негайно зголоситися: Д-р Чвартацький Гр. Lubień Wielki k. Lwowa. 626 1—1

КУПНО — ПРОДАЖ

ВІЛЛЯ — ПАНСІОН, Живець — Чер[illegible] сольідно збудована, вільна від податку — з кімнатами та більшим городом — до виплату, продаж або заміна за відповідний дім у Львові. Зголошення під адресою: Марія Турянова в Тернополі, вул. 3-го Мая. 396 3-

ВИКЛЮЧНА продажа дикт і форнірів, дикт сухоклеєних „Ойкос" — фабрика М. Гамнер і Син — Львів, ул. Джерельна ч. 3. — Тел. 271-14. 427 13-15

ОВОЧЕВІ ДЕРЕВЦЯ І КУЩІ, до прикрас, щеплені бози, рожі та інші з Фредрівських Шкілок продає Секція Садівничо-Огородницька Львів, Коперника 20 І. Тел. 200-58. 608 3-4

СПОЖИВЧА КРАМНИЦЯ, добре просперуюча, при великій вулиці у Львові, на продаж зараз з причини недуги власника. Інформація в Адміністрації „Діла". 630 1-3

РІЖНІ

НОВОВІДКРИТИЙ склад постелі під фірмою **Й. Черник, Фредри 9** поручає коцри, матраци і постелеве білля. Старі коцри і матраци переробляє. **Увага!** Пухові коцри вшмуховані на спосіб заграничний. 602 2-100

ПЕРШОРЯДНА українська хемічна пральня одежі і красильня футер „ПЕРЗИНА". Центральна контора: Львів, Руська 18, тел. 108-65 виконує замовлення найсолідніше. Приймає заступників у всіх містах. 622 1-10

ПЕЧАТКИ, монограми, ТАБЛИЦІ, виконує найдешевше перше та єдине українське ритівниче заведення ВОЛОДИМИР ЯРОШ, Львів, ул. Сикстуська ч. 8. 2816 21-40

ВЕСНЯНІ ПЛАЩІ І СУКНІ виконує для реклями через місяць по цінах 50% знижених. Марв. Вишневецьких 1. 629 1-2

ФІРАНКИ, КАПИ ЗА БЕЗЦІН поручає артист. робітня „ДЕКОРАЦІЯ", ЛЬВІВ, ЛЕГІОНІВ 29 в Пасажі, біля Орбісу. Купуючий одержує дарунок.

КОНКУРС.

Надзірна Рада і Дирекція Спілки „Мінеральний Живець Черче" розписують конкурс на лікаря закладення Живця.

До подання долучити: 1) життєпис, 2) посвідка членства У. Л. Т., 3) право виконування лікарської практики, 4) докази попередньої лікарської праці.

Сезон в Черчі триває від 1. травня до 15. жовтня.

Подання слати до Секретаріяту Українського Лікарського Товариства на адресу: Д-р О. Лаврівський, Львів, ул. Льва Сапіги ч. 2. 62 14

Redaktorzy: d-r Iwan Nimczuk, Iwan Kedryn-Rudnyćkyj Wydawca: Spółka Wyd. „Diło", Lwów. Z drukarni S-ki Wyd. „Diło", Lwów, Rynek 10
Редактори: д-р Іван Німчук, Іван Кедрин-Рудницький. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10